

Kamerat!

Den "nasjonale gjenreising" fortsetter i samme spor den begynte. Komedi på Akershus, hvor Terboven innsatte erkeforrederen til "ministerpresident" og senere dannelsen av den "nasjonale regjering" er til ende. Men fortsettelsen er også som en kunne vente. Quisling, og i hans følge "ministrene" Hagelin og Fuglesang, stab-sjef Throndsen er kalt til der Führer i Berlin for å bli informert om de retningslinjer den "nasjonale regjering" skal arbeide etter. Deutsche Allgemeine Zeitung skriver da også ganske karakteristisk at det "var konsekvent av quisling å velge Berlin som mål for sin første utenlandsreise etter at han var blitt ministerpresident".

For det norske folk kommer heller ikke denne reise overraskende. Siden quisling og hans gjeng solgte sitt land for snart 2 år siden er en i Norge helt og fullt klar over at det er fra Berlin ordrene kommer til alle de skjndige og ydmykende overgrep vårt folk er blitt utsatt for.

En kunne imidlertid vente at den "nasjonale regjering" selv ikke så åpenlyst ville dokumentere at den oppnådde "selvstedinghet" bare består i å motta og utføre tyskernes oppdrag. Men skamfølelsen på det hold er jo forlenget opphørt å eksistere. Og ingen vet bedre enn våre hjemlige nazister at i samme øyeblikk tyskerne må forlate landet er også deres skjebne beseglet. Det er vel også dette de mener når det tales om det tysk-norske "skjebnefellesskap."

- V -

DE ORGANISERTE ARBEIDERE

ser med bange anelser resultat av Berliner-besøket i møte. I den siste tida har det fra tid til annen i den tyske og tyskkontrollerte presse vært mye snakk om manglende arbeidskraft i Tyskland. Og det er godt gjort at den "frivillige" verving av arbeidere i de okkuperte land ikke på noen måte kunne erstatte de veldige utskrivninger av mannskaper, som den tyske harmakt har krevet. En må derfor gå ut fra at tyskerne vil prøve å mobilisere arbeidskraften i de okkuperte land. Og arbeiderklassen vet at quisling og N.S. uten innvendinger parerer ordre fra sine tyske herrer.

I denne forbindelse er det med særlig interesse en ser på de bebudede og allerede foretatte innskrenkninger i papirindustrien. Den offisielle årsak til stansen oppgis å være brændselsvanskeligheter. Men grunnen er sikkert en annen. Og ansvaret vil i tilfelle falle tungt på dem som nå er med å forberede slavhandel for den tyske industri.

For arbeiderklassen er stillingen klar. Den bekjemper nazismen med alle de midler som står til rådighet, enten det er i Norge eller i Tyskland. Og arbeiderklassen vet videre at den passive motstand som tyskerne møter, hvor de enn drar fram, snart vil avløses av aktiv innsats av alle Europas undertrykte folk.

- V -

DET ER TYDELIG

at NS har gjort litt av en tabbe da arbeidstiden for statens og kommunenes funksjonærer ble forlenget. Nazistene er i hvert fall lite begeistret for ordningen når den rammer dem selv. Således

berettes det at datter av tidligere kst. statsråd Meidell ble ansatt på veisjefens kontor i Oslo, men da hun ble oppmerksom på den nye arbeidstida, kjølnet hennes begeistring for jobben betraktelig og hun sørget for sykepermisjon. Ved utløpet av denne sendte hun skriftlig oppsigelse. Alt i alt hadde hun da skjuttet sin stilling i 4 dager. Det er klart at med sin mektige nazipappa i ryggen kan frk. Meidell få en stilling med behageligere kontortid.

- V -

MAS OPPSIGELSER I AKER KOMMUNE.

I Aker kommune er 14 funksjonærer oppsagt til øyeblikkelig fratreden. Det er ikke gitt noen begrunnelse for oppsigelsene.

Som vi har påtalt tidligere var "statsaktør" 1. februar innledningen til nye trakkaserier og overgrep. Nå er begynnelsen gjort og mer vil følge etter. Men nasjonalfører Stenersen vil få føle at overgrepene ytterligere vil stimulere motstanden hos de kommunale tjenestemenn.

- V -

DE RUSSISKE OG ENGELSKE

fagforeninger har sendt ut et budskap til arbeiderne i de besatte land. Det heter at kampen skal fortsettes til den er vurnet og ingen skal bryte vår seiersvilje. Arbeiderne i de okkuperte land må være med i høyere grad. Arbeidstempoet må nedsettes og produksjonen sinkes så mye som mulig.

- V -

NYE AVSKJEDIGELSER.

I Norsk Styrermannsforening som ikke står tilsluttet Landsorganisasjonen, er i disse dager formannen og funksjonærene avskjediget på dagen.

Solveig Lystad ansatt i Handel- og Kontorfunksjonærernes Forbund er også avskjediget på dagen fra sin stilling uten noen begrunnelse.

- V -

POLITIMESTEREN I TRONDHEIM

hører i likhet med de øvrige spisser i NS ikke til de beskjedne. Han har nå forlangt å få et tilskudd til sin lønn, (som fra før er på kr. 18.000) på kr. 3.000. Begrunnelsen er at han ikke har råd til å holde fester etc. på sin nåværende lønn. - Bostermølsen om at lønsvilkårene ikke skal forandres gjelder sikkert ikke der i gården.

- V -

EN SVIKER.

ODD JOHANNESSEN, som tidligere er hengt ut her på grunn av sin omgang med kommisarene, er nå blitt tilsatt som formann i Handel- og Kontors Fellesstyre, etter at først den tidligere formann

3

Westi-Olsen, og senere nestformannen Håkon Dahl, er arrestert. Det forlyder at han skal bli fastlønnet formann. Han er nå utsatt hos Dobloug. Det gjelder å skaffe seg nye stillinger.

- V -

NYE TRUSLER.

Kommunens arbeidere og funksjonærer blir stadig utsatt for press om å gå inn i N.S. Sist har rådmannen i Ålesund vært på krigsstien. Han har sendt et rundskriv til alle kommunens arbeidere og funksjonærer, hvor han sier at nå må de bestemme seg. Enten får de gå inn i N.S., eller så blir de avskjediget alle sammen. Vi kan forsikre rådmannen om at de sikkert allerede har bestemt seg, selv om det ikke er på den måten han mener det skal være.

- V -

HEKENS SMIL.

Den berømte Vries Hassel skal etter sitt foredrag på Kommuneforbundets kurs på Sørmarka ha forespurt Meyer om han trodde det var noen mulighet for at deltakerne i kurset kom til å gå inn for "den nye tid." Muligens som en mager trøst til herr Hassel skal Meyer ha svart at etter det han kunne skjønne, så var det nok ikke det, men han kunne iallfall si at han ikke trodde at noen av deltakerne etter kurset direkte ville sabotere.

- V -

DE SKAL FÅ LOV -

Erling Olsen har sendt beskjed til alle forbund om at de tidligere kontrollkomiteer, (revisjonsutvalg) skal få lov til å få seg forelagt regnskapene for 1941 og gjøre sine bemerkninger. Men rundskrivet sier ingen ting om følgene for den som sier sin mening om NS-svindelen med arbeidernes penger.

- V -

DE KALLER DET AMNESTI.

I sin glede over at Quisling ble "ministerpresident" fortalte Terboven at han ville slippe ut igjen noen av de "forbryterne" som ble kastet i fengsel under unntakelsestilstanden. Men ennå har vi ikke hørt om noen som er kommet ut. Ennå er det f.eks. 25 arbeidere fra Akers mek. Verksted som sitter på Grini og har sittet der siden i september. Likedan er det med mange arbeidere fra de andre arbeidsplassene i Oslo.

- V -

17. FEBRUAR.

Minnedagen over våre døde ble en mektig, taus demonstrasjon. Den siste halvtimen før kl. 6 så man overalt arbeidere, funksjonærer og butikkfolk som hastet hjemover for å komme i hus innen kl. 6. Trikkene var overfylte. Men allerede et kvarter etterpå

13 centrum folketomt. Deen var søt utdødd. Bare enkelte tyskere og nazister spankulert i gatene og fikk på nytt erfare hvor forsvinnende få de er. Selv restaurantene og teatrene, hvor de forsøkte å motvirke demonstrasjonen ved å møte mannjamnt opp, klarte de ikke å fylle. Det Norske Teater solgte 4 billetter, Det Nye Teater 12 billetter og Centralteatret 22 billetter.

- V -

AVISA VÅR.

I like høy grad som denne avisa er populær og skattet blandt gode, fagorganiserte arbeidere, er den fryktet og hatet av nazi-overløperne og tyskerne. Særlig har fagbevegelsens kommisærer lagt oss for hat. Vi sier ikke noe om det. De er ikke blitt behandlet særlig pent, men akkurat slik som dinstaaes rottor skal behandles. Kommisæriske Oste Berg i Handels- og Kontor har gått uttrykk for det som kommisærene formentlig mener og føler om "Fri Fagbevegelse".

I møtet for Handels- og Kontors Fellesutvalg i Oslo uttalte han med forbausende sikkerhet og med synlig lettelse at "Fri Fagbevegelse" nå var stanset. Han appellerte til forsamlingen hvis det eventuelt skulle finnes noen der som hadde hatt med vår avis å gjøre. De måtte i såfall betre seg til ham. Vi kjenner ikke grunnlaget for Oste-Bergs uttalelse, men det er helt sikkert at han ikke har noen forbindelse med avisa. Han gir bare uttrykk for et alminnelig ønske i nazikretsene, eller kanskje det var et dårlig forsøk på å få noen til å gå i fella, for dermed å komme avisa til livs.

Vi vet ikke hva Fellesutvalgets medlemmer tenkte under kommisærens uttalelse, men vi sier ut fra at de i sitt indre hadde en trygg forvisning om at Oste-Berg solgte skinnen før bjørnen var skutt. De tvilte sikkert ikke på at han tok skammelig feil.

Vår avis er i likhet med de øvrige frihetsavisene oppbygget i denne tiden for å gi det norske folk nøkterne og samferdige opplysninger om det som skjer. Vår oppgave er å holde oss til utviklingen innenfor fagbevegelsen.

Som vi tidligere har sagt, representerer vi ikke noen bestemt gruppe, hverken politisk eller faglig. Vi regner oss for ett ledd i den norske fronten, og vil derfor med de midler vi har være med på å bakkjempe nazivoldet på alle områder.

Vi kan trøste de 99 % av de fagorganiserte arbeidere som deler vårt syn med at dette arbeidet skal vi fortsette. Og den ene prosenten av overløpere må vi skuffe med å fortelle at vi fortsatt gjennom vår avis vil bringe de opplysninger og avsløringer fra fagforeningskretsene som de skjuler for.

Vårt motto er: Hold din sti ren og ditt skjold uplettet. Enkelte overløpere har ikke og vil aldri måtte å busede vår bevegelse. De oppnår bare å besudle seg selv. De har hele tiden stått alene om sin rakkertjeneste, helt uten støtte fra hederlige arbeidere.

Den norske fronten vil alltid komme til å holde. Vår kampvilje vil bare øke med vansker og motgang.

Vår avis og alle andre frihetsavisene vil fortsatt komme ut inntil friheten er vunnet.

- V -

TÅLMODIGHET OG TID.

Singapore er falt. - Scharnhorst, Gneisenau og enkelte andre lettere tyske flåteenheter klarer å redde seg gjennom Kanalen over Nordsjøen til Helgoland som ligger mellom de østfrisiske og nordfrisiske øyer, ikke så langt fra Kuxhafen. Disse to nyheter må naturligvis virke noe nedslående, men vi kan ikke sterkt nok unere streke en ting, og det er at utålmodigheten er vår verste fiende. Nazistene spekulerer i den. - General Kutuzow, han som overvann Napoleon i felttoget i Russland i 1812, sier i sin dagbok: "Intet og ingen er sterkere enn de 2 krigere: tålmodighet og tid. Tålmodighet og tid, de er mine forbundsfeller, det er hendene jeg skal slå Napoleon, i tilknytning til keiserens felttog: Jeg slår meg ikke til tals så lenge det ennå står en vepnet fiende på russisk grunn." La oss huske på disse ordene, og vi kan godt minnes at på andredagen fra nutiden, uttalt av en fransk offiser etter det franske sammenbrudd i juni 1940: "Det gis ikke håpløse situasjoner, det gis bare håpløse menner sker."

NORGES BISKOPPER PROFESTERER MOT TVANGSORGANISERINGEN AV SKOLEBARNA.

Samtlige norske biskopper har i samband med overdragelsen av skolebarne ved å tvangsorganisere dem i N.S. Ungdomsfolkning sendt ministrene Skancke og Stang en protestskrivelse hvor det bl.a. heter: Som kirkens tilsynsmenn kjenner vi det som vår plikt å fremhold klart og utvetydig i anledning av at De har fått i oppdrag å medvirke ved utformingen av en lov som tenkes å skulle tvangsmobilisere alle barn fra 9- 10 årsalderen og oppover til en påvirkning som utallige foreldre må kjenne som utålelig i forhold til deres samvittighetsforpliktelse. Et inngrep av denne art vil berøre folket i dets aller innerste og dypeste liv.

STILLE KAMP.

Da tyskerne hadde hørt at landet vårt, så det en tid ut til at de ville stå på en god fot med det norske folket. Nordmennene på sin side skjønnte at en måtte gi seg overfor en militær overmakt, men da administrasjonsrådet ble avsatt og de politiske partier ble forbudt, var det klart for alle at tyskerne ville forsøke å nazifisere det norske folket med vold og makt, og dermed nyttiggjøre seg landets næringsliv i sin krigføring. Her møtte tyskerne et samlet folk i protest mot nazismen.

Idrettsungdommen laget sin idrettsfont, og ingen har kunnet lokke eller true den ut på idrettsbanene igjen. Høvesterett la ned sine verv og nektet å være med på å krenke Norges frie forfatning. Organisasjon etter organisasjon reiste seg i protest, lærerne, Universitet, skoleungdommen, teatrene og skuespillerne, bønderne og kristenfolket.

I de blodige septemberdagene ble Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon slått ned. På forhånd var Landsorganisasjonen og forbundene bastet og bunnet ved kontroll og forordninger. 10. september kom mordene på Hansteen og Wikkstrøm, som representerte arbeidernes stille og innbitte motstand mot uretten og overgrepene. Arbeidernes fremste tillitsmenn ble kastet i konsentrasjonsleir eller dømt til mangeårig slavearbeid i Tyskland. Resten av tillitsmennene ble under trussel om standrett tvunget til å sitte på sine kontorer. Arbeidernes ble forbudt å melde seg ut av den voldtatte organisasjonen.

For å dempe den rolige men brennende trang til motstand i den norske arbeiderklasse, forsøkte tyskerne siden å ka organisasjonsarbeidet og den fortsatte nazifisering av landsorganisasjonen gå stille og ubemerket for seg. Men de norske arbeiderne lot seg ikke lure. Fossum

og de kommisariske ledere har i denne tid åpent vist hvor ukyndige og korrupte de er. Ja, mange har vist seg så ugudelige at tyskerne eller nazipampene sjøl har måttet sparke dem ut igjen. Tyskerne og nazistene har nå mistet ethvert håp om å kunne overta en levende fagbevegelse ved lureri og ved å holde en del gamle og hederlige tillitsmenn igjen som gidsler. Og når de har måttet innse at de ikke greier det, tyr de igjen til det maktapparatet de har, Gestapo. Derfor har vi fått en ny bølge av arrestasjoner i de siste par ukene.

Men hvilke maktmisgrep som ennå vil kunne komme fra disse brutale makthavere, så vil arbeiderne ikke komme til å endre den stilling de har tatt til overgrepene.

Hvert nytt overgrep kaster et avslørende skært lys gjennom den tåke av vrøvl som sprøytes ut fra nazistenes "opplysningsvirksomhet" og i deres pressepropaganda, med sikte på å "vinne arbeiderne". Ingen våken arbeider er i tvilt om hvorledes stillingen er.

Tillitsmenn som ennå sitter i sine verv og funksjonærer i sine stillinger i fagorganisasjonen har et klart og lett valg. Enten å gå levende inn for den brutale, nazistiske ledelse og med iver gjøre tyskerens tjenester mot den norske arbeiderklasse. Eller å føle samhørighet med den organisasjon som de sjøl har bygget opp sammen med de organisasjonskamerater som nå sitter i Gestapos celler og derved også sin samhørighet med hele den norske arbeiderklasse. Det valget er ikke vanskelig. Og ingen tviler da heller på at de har truffet sitt valg. Overfor en så brutal overmakt som nazistene i øyeblikket er, har det ingen hensikt å slå i bordet. Men så lenge de føler at de er nødt til å sitte der, har de et våpen som ingen kan ta fra dem. Det er den seige, tause, passive motstand. Ingen må la seg fange av de saker de arbeider med på kontoret. Aldri må det glemmes at den fagorganisasjonen som den norske arbeiderklasse har skapt for å ivareta sine interesser, eksisterer ikke lenger. Men istedet eksisterer det et apparat som tyskerne og nazistene søker å bruke i sin tjeneste. Det samme gjelder for hver enkelt av oss. Vi vil ikke ha noe med den nye organisasjonen å gjøre. På de såkalte "styremøter" drøftes ikke våre saker. Medlemsmøtene skal brukes til å smugle den nazistiske gift inn i arbeidernes sjel. Der har vi ikke noe å gjøre. Tyskerne og NS skal få vasse i tåka. Den store og levende fagorganisasjonen i Norge er slått over ende. Hvis tyskerne og NS ikke er helt blinde, vil de en dag oppdage at den ikke bare var kontoret lover og tariffen. Fagorganisasjonen var en samling av levende og interesserte arbeidere som hadde slått seg sammen i kamp for sine interesser. Og den sammenslutningen kan nazistene aldri nå. Den får de ikke tak i, for den synker i jorda som idrettsungdommen en gang forsvant for nazistene. Men vår kamp fortsetter. En passiv motstand mot naziveldet og undertrykkelsen av arbeidsfolket, selv om de kaller seg "fagorganisasjon" aldri så mye. Vi som vet hva en fri fagbevegelse er, holder fast ved den. Vårt samhold i den passive motstand skal igjen føre oss fram til en

F R I F A G B E V E G E L S E